FACULTATIS MEDICÆ IN ACADEMIA ERFURTENSI p. t. DECANUS,

JUSTUS VESTI,

MEDICINÆ DOCTOR ET PATHOLOGIÆ PROFESSOR PUBLICUS,

Omnium ordinum Academicos

Publico hoc PROGRAMMATE invitat.

Erffurti, Charactere Kindlebiano.

Rtem noſtram Medicam in via praxeos, h. e. in cognitione morborum, cauſarumque morbificarum admodùm conjecturalem, imò nonnunquàm fallacem eſſe, quotidiana loquitur experientia; hinc eſt, quod, ſi diverſi circa unum perſanandum ægrotum convocentur Medici, in opinionibus ſæpè valdè diſcrepent atque diſſentiant, ut hic illo, alter verò alio ægrum laborare morbo dijudicet. Uti vero diſſentientes ſunt circa morborum cognitionem interdum, ita etiam circa medicamentorum applicationem non ſemper conveniunt, licet quo ad morbos eorundemque cauſas à ſe invicem non diſſentiant, ſed quilibet ad ſuam provocat

experien-

experientiam, ſuaq; crepat ſpecifica atq; arcana, maximamq; laudem mereri conatur: Et dum diſceptatio fovetur inter medentes, de corio luditur ægrotantis & occaſio ſanandi, (quæ tamen juxta *Hippocr. Aphor.* 1. momentoſa eſt) præterlabitur cum maximò decumbentis detrimento. Hujus mali cauſam qui deſiderat, is modò perpendat diverſas in Phyſiologia ſententias & plurimorum Medicorum nefandam φιλαυτίαν. Tantus enim hodiè eſt diſſenſus in fundamentis Medicis & tot fermè ſunt principia medica, quot Medici docentes aut ſcribentes, ut etiam eruditi, quò ſe vertant, neſciant ſæpiùs. Tanta etiam eſt hoc tempore inter carnales homines æmulatio, tantaque ſuperbia, ut quamplurimi Medicorum, vanæ gloriolæ atque pecuniæ inhiantes, nova non ſolùm excogitent principia, ſed etiam medicamenta, quæ tamen intentioni rariùs reſpondent, quibusque propterea carere potuiſſent, parùm perpendentes, officium Medici opus eſſe charitatis. Deinde etiam ob varias alias rationes plurima incerta in noſtra arte circa morborum curationes deprehenduntur: Quis enim neſcit, Medicinam paucis certis & infallibilibus, uno nomine pathognomonicis inſtructam eſſe

ſignis?

ſignis? Hinc communibus utplurimum debemus eſſe contenti & ob contraindicantia ſymptomata, malorumque ſyndromen in uno corpore concurrentium, res quandoque ita evadit obſcura, ut nec Oedipus divinare ſpecialiter poſſit morbum. Propterea in ejusmodi caſu dubio indicationes curativæ firmæ formari nequeunt, ſed talia ſecundum effatum noſtri *Hippocr.* ſunt applicanda medicamenta, quæ, ſi non juvent, ne ſaltem noceant. Quidam interdum morbi, licet ſint quoad cauſas & ſubjecta diverſiſſimi, ratione ſymptomatum non multum à ſe invicem differre videntur; hinc lithiaſin pro colico dolore & viceversâ, item colicam pro hyſterica pasſione &c. haberi & curari cernas ab iis, qui non exactiſſimam per longam experientiam ſibi acquiſiverunt ſignorum cognitionem. Si enim ulla pars Medicinæ eſt, quæ Medicum nobilitat, ſanè ſemiologia eſt. Non pauci corporis humani affectus, illorumque cauſæ poſt mortem demum cognoſcuntur & in cadaveribus diſſectis atque apertis inveniuntur: Ad horum cenſum pertinet cordis polypus, vaſorum & viſcerum rupturæ, de quibus in viventibus nulla occur-

runt

runt signa manifesta. Ex quibus lienis rupturam Inaugurali suâ Dissertatione examinabit Clarissimus atque Experientissimus noster Candidatus,

DN. MICHAEL VANSELOVV, Stolpâ-Pomeranus & Physicus Arnswaldensis,

qui honestissimis natus est parentibus Stolpæ-Pomeranorum die 26. Decembr. A. O. R. M. DC. LXIII. Patre Nobiliss. atq; Doctiss. Dn. JOACHIMO VANSELOVV, redituum Sereniss. Ducis de CROYA Præfecto, Matre verò GERDRUTHA Drenckhan / qui optimi parentes dudum ex vita hac, & quidem Pater ante viginti tres, Mater verò ante duodecim annos, in æternam commigrârunt. In prima pueritia tam â parentibus, quàm domesticis Præceptoribus in pietate, bonis moribus, literarumque rudimentis fideliter est instructus. Posteà in patriam scholam translatus, ex publicis Præceptoribus præ aliis laudat Viros Clarissimos atque Doctiss. Dn. M. GEORGIUM VVEHLINGIUM, Rectorem fidelissimum & Dn. NORDHAUSEN, Con-Rectorem, sub quibus tantos fecit in humanioribus & artibus liberalibus progressus, ut â modò laudatis Viris ad altiora dignus fuerit judicatus.

Quare

Quare Anno M. DC. LXXXII. Regiomontum adiit, ubi primùm Philoſophico operam navavit ſtudio, lectionesque tàm publicas, quâm privatas Celeberrimorum Philoſophiæ Profeſſorum ſedulò frequentavit. Deinde ad Medicam animum applicuit Artem, in eaque prima fundamenta avidè hauſit ex prælectionibus Excellentiſſ. atque Experientiſſ. Dnn. Med. Doctorum & Profeſſorum, LEPNERI, STARCKII & HARTMANNI, in illa Academia tunc temporis viventium: Sub manuductione etiam modò dicti Dn. Doct. STARCKII aliquoties humanorum cadaverum ſectiones vidit, excurſionibusque Botanici ſſedulò ſimul interfuit. Año M. DC. LXXXV. ex Regiomantana Academia ad Francofurtenſem ad Oderam eſt profectus, ubi Excellentiſſ. atque Experientiſſ. Dnn. Med. Doctores & Profeſſores publicè prælegentes quàm diligentiſſimè audivit, ſectioni etiam urſi, â Dn. Doctore ALBINO adminiſtratæ, interfuit. Eodem Anno Lipſiam ſe contulit, in qua Celeberrima Academia itidem per annum dimidium ſubſtitit & famigeratiſſimos Medicinæ Profeſſores, Dnn. Doctores, BOHNIUM, AMMANNUM &c. in pu-

blicis

blicis lectionibus maximâ attentione auscultavit. Anno subsequente VVittebergam venit, ubi Nobiliss. atque Excellentiss. Med. Doctores & Professores, SENNERTUM, THILONEM & VATERUM, tam publicè, quàm privatim sedulò audivit: Apud Dn. Doct. THILONEM Collegium Chymicum, Pathologicum & Practicum habuit, apud Dn. Doctorem VATERUM verò, Patronum Ipsius maximoperè colendum, integrum Medicum cursum absolvit, dum per integrum fermè quadriennium fidelissimâ in omnibus Medicinæ partibus Illius informatione uteretur. Diversis etiam in hac Academia cadaverum humanorum dissectionibus adstitit. Demum in patriam redire cogitavit, iterque instituit; inter migradum verò dilectissiam accessit ac visitavit sororem, tunc anno subsequente Arnswaldiam est vocatus, ubi officium Medici ordinarii sive Physici Ipsi tam à Circulo, quàm civitate est oblatum, quo munere per septennium functus est & hucusque, praxin instituit per Dei gratiam benedictam atque felicem. Haud ita pridem ad perantiquam nostram accessit Academiam &, dato albo Academico nomine suo, nostram specia-

li-

liter adiit Facultatem, modestè petens, ut in numerum Medicinæ Candidatorum reciperetur & ad consveta examina admitteretur, quod non solùm obtinuit, sed etiam in iisdem optimè stetit & promptissimâ responsione ad propositas quæstiones talem se gessit, ut dignus fuerit judicatus, cui summus in nostra arte gradus conferatur. Superest Inauguralis Dissertatio, quâ singularem quendam casum de LIENIS RUPTURA futuro die ♂ publico Eruditorum examini est expositurus. Cui actui solenni ut Magnificus Dn. PRORECTOR, reliquique Proceres ac cives Academici honoratissimi, frequentes interesse velint, eâ quâ par est, humanitate rogantur & invitantur. P.P. sub Sigillo Facultatis, die 6. Septembr. Anno M. DC. XCVI.

